

بر مدار مردم

مقابل مشکلات اقتصادی و کرونا تنها احساس می‌کردند. امروز اما آنان با رئیس‌جمهوری رو به رو هستند که نه تنها از خودروها و تشریفات و بادیگارد آنچنانی استفاده نمی‌کند، بلکه خستگی هم نمی‌شناسد و به جای آنکه منتظر آمدن مردم به پیشواز او باشند، او به دیدار و ملاقات مردم می‌رود. حضور بی‌واسطه میان عشایر، حضور در مناطق زلزله زده اندیکا، گفت‌وگو با کارگران شهری در سفر استانی به سمنان، ملاقات ناگهانی و بدون برنامه‌ریزی با برخی از همدانی‌ها که در مسیر تردد رئیس‌جمهور حاضر شده بودند، جلوه‌هایی از بی‌پیرایه بودن رئیس‌جمهور است.

حضور در نقاط حاشیه‌ای

بعید به نظر می‌رسد حتی خوشبین‌ترین عضو محله جوادیه بجنورد، به‌عنوان یکی از محلات حاشیه‌ای این شهر، روزی را تصور می‌کرد که رئیس‌جمهور در آن حضور یابد، به مسجد محله برود و در فضایی صمیمی و راحت، با اهالی و مردم حاضر در آن به گفت‌وگو بنشیند. این کاری بود که آیت‌الله رئیسی انجام داد. آیت‌الله رئیسی تیرماه امسال در سفر به استان خراسان شمالی، در مرکز این استان، یعنی شهر بجنورد، یکی از محله‌های حاشیه‌ای و بسیار کم‌برخوردار را برای حضور خود انتخاب کرد. وی ابتدا به دیدار خانواده‌های شهدا در این منطقه رفت و سپس بدون اطلاع قبلی، نماز ظهر و عصر را در مسجد این محله

دولت سیزدهم در سفرهای استانی هیچگاه برای برگزاری استقبال‌های مردمی برنامه‌ریزی نکرده است. در آغاز این سفرها، به‌دلیل شیوع ویروس کرونا در کشور، سفرهای استانی رئیس‌جمهور اغلب بدون اجتماعات و ملاقات‌های مردمی برگزار می‌شد. این اتفاق اغلب با عذرخواهی رئیس‌جمهور از مردم استان همراه بود. آیت‌الله رئیسی به‌کرات در سفرهای استانی، از مردم منطقه عذرخواهی کرد که به‌دلیل وجود کرونا، نمی‌تواند ملاقات عمومی با مردم داشته باشد، اما پس از فروکش کردن شیوع کرونا که خود حاصل تدابیر دولت در واکسیناسیون عمومی بود، هرچند ملاقات‌ها و اجتماعات مردمی برگزار می‌شد، اما در این سفرها خبری از زمینه‌چینی برای استقبال‌های گسترده نبود. این، یک انتخاب از سوی دولت و رئیس‌جمهور بود. به این دلیل ساده که نه آیت‌الله رئیسی و نه دولت، هیچ‌گاه به دنبال اقدامات نمایشی و کارهایی که صرفاً جنبه تبلیغاتی داشته باشد، نبودند. هدفگذاری این سفرها، گره‌گشایی از زندگی مردم و رونق استان‌ها و شهرهای کشور بود. در این صورت، آنچه اهمیت داشت، حضور میدانی و فهم عملی مسائل و مشکلات بود، نه تجمعات تبلیغاتی.

برای خدمت، نه برای نمایش

در ۸ سال دولت‌های یازدهم و دوازدهم با دولتی مواجه بودیم که رئیس‌دولت حتی در بازدید از شرکت‌ها نیز حاضر نبود از خودروی ضدگلوله و شاسی بلند خود پایین بیاید. همچنان که در همان دوره مسأله‌ای به نام کاروان‌های طولانی خودروهای تشریفات در بزرگراه‌های کشور به یک بحث عمومی تبدیل شده بود. امروز اما با آن تشریفات و فاصله‌گذاری‌ها میان دولتمردان و مردم، با دولتی مواجه هستیم که رئیس‌آن در سفرهای استانی خود به استقبال مردم می‌رود. آیت‌الله

رئیس‌دولت در برخی از سفرهای استانی، همواره بر این مسأله اهتمام داشته است که اگر مردمی به‌صورت خودجوش، ولو در جمع‌های محدود در مسیر عبور رئیس‌جمهور ایستاده‌اند، برای لحظاتی توقف کرده و با آنان گفت‌وگو کند، البته طبیعی است که برخی از مخالفان دولت، به سیاق رویکرد ثابت و همیشگی خود این رفتارها را برنتابند و زبان به انتقاد بکشایند، اما اهمیت و تأثیر این رفتار مردمی را باید از ایرانیانی پرسید که نه خود به ملاقات رئیس‌جمهور، بلکه رئیس‌جمهور به ملاقات آنان می‌رود. بویژه اگر دریابیم آنان در ۸ سال قبل از آن و البته در دو سال پایانی دولت دوازدهم، با نوعی بی‌دولتی مواجه بوده‌اند و خود را

